

د حضرت هوسيع نبی کتاب

۔ ماخذ انبياء

پېژندگلو

د خُداى پاک مينه د خپلو خلقو دپاره هيڅکله نه ناکامه کيږي. او په هغه دوران کښې چې کله مونږ د حضرت هوسيع نبی د کتاب تلاوت کوو نو مونږ له دغه مهمه خبره ياد ساتل پکار دی چې د خُداى پاک مينه ابدی ده. خُداى پاک لکه د انسانانو په شان نه دے چې د وفادارۍ وعده به وکړي او بيا به يې ماته کړي. د بنی اسرائيلو د بې وفايۍ باوجود خُداى پاک هغوى سره خپله مينه جارى وساتله او د هغوى د بحالی دپاره به يې هغوى ته لارې سمولې. په شمالي بادشاهۍ د اسوريانو د فوج د شکست نه مخکښې حضرت هوسيع نبی آخری پېغمبر وو چې پېشگويانې يې کولې. تر دغه وخته پورې شمالي بادشاهۍ ښه د امن، خوشحالی، مالدارۍ او کاميابۍ زبردسته تجربه کړې وه، خو د دغه خير خيريت په وخت کښې خلقو د خُداى پاک فرمانبردارۍ نه کوله بلکې په عېش عشرت اخته وو. حضرت هوسيع نبی خلقو له خبردارۍ ورکړو چې خُداى پاک سره مينه وکړي او د هغوى منت يې وکړو چې خُداى پاک سره بيا وفا وکړي. خو اسرائيل د حضرت هوسيع خبرو ته غوږ ونه نيولو نو خُداى پاک هغه ته وفرمائيل چې خپل ژوند د يو داسې مثال په توگه

پېش کړه چې خُډائ پاک سره د قوم بې وفائي ترې څرگنده
 شي چې هغوی یې د خُډائ پاک سره کوی، او ورسره یې
 هدايات ورکړل چې یوې بې وفا بنځې سره واده وکړی. د هغه
 حېرانونکې پېغام دا وو چې هغه پخپله یو مقدس او عظیم
 شخصیت وو خو بیا هم هغه د یوې کنجرې او بې وفا بنځې
 سره واده وکړو. حضرت هوسیع بیا د خُډائ پاک د شکایت
 چې د اسرائیل نه وو تشریح وکړه او هغوی ته یې خبردارۍ
 ورکړو چې هغوی ته به سزا ملاو شي که چرې هغوی خُډائ
 پاک ته راواپس نه شول او هغه سره وفادار پاتې نه شول. په
 دې کتاب کېنې مونږ د خُډائ پاک لوی غېرت گورو چې د
 خپلو خلقو دپاره یې لری او هغه مینه گورو چې هیڅ غبرغماز
 یې نه برداشت کوی. ستاسو د حفظ کولو دپاره ۱۴:۹ آیت ”د
 مالک خُډائ لارې صحیح دی او صادقان خلق په دې روان
 وی، خو سرکشه به په دې لارو تیندک وخورى او وبه
 غورزېږی.“

۱ (۱) مالک خُډائ دا پېغام د بیرى په زوی هوسیع باندې
 په هغه وخت کېنې نازل کړو کله چې عُزیا، یوتام، احاز او
 حزقیاه د یهوداه بادشاهان وو او یربعام د یوآس زوی د
 اسرائیل بادشاه وو.

د حضرت هوسیع بنځه او بچى

۲ (۲) کله چې مالک خُډائ د بنی اسرائیلو سره د هوسیع په
 ذریعه اول ځل خبرې وکړې، نو هغه هوسیع ته وفرمائیل،
 ”لار شه او زناکارې بنځې سره واده وکړه، او حرامیان بچى

پېدا کړه، ځکه چې قوم د مالک خدای فرمانبرداري پرېښي ده او په داسې کولو سره مسلسل زنا کوي. “ (۳) نو هوسیع لاړو او جُمر د دبلائم لور سره یې واده وکړو، هغه اُمیدواره شوه او یو زوی یې پېدا شو. (۴) نو مالک خدای هوسیع ته وفرمائیل چې، ”په هغه باندي ”یزرعیل“ نوم کېږده، ځکه چې په لږ وخت کېښي به زه د یاھو بادشاه خاندان له سزا ورکړم، د هغه قتلونو انتقام به ترې نه واخلم کوم چې هغه په یزرعیل کېښي کړی دی. او زه به د اسرائیل بادشاهي هم ختمه کړم. (۵) په هغه ورځ به زه د یزرعیل په وادی کېښي د اسرائیل د فوجي لښکرو طاقت ختم کړم. “ (۶) جُمر یو ځل بیا اُمیدواره شوه او په دې ځل یې یوه لور پېدا شوه. او مالک خدای هوسیع ته وفرمائیل، ”په هغې باندي ”لورحامه“ یعنې په چا چې رحم نه دے شوے نوم کېږده، ځکه چې زه به نور په بنی اسرائیلو باندي رحم نه کوم، او نه به زه هغوی معاف کوم. (۷) خو زه به د یهوداه په خلقو رحم کوم، زه به هغوی د خپلو دشمنانو نه، نه په وسلو، او نه په لښکرو، نه په آسونو او نه په جنگي ګاپو، بلکې زه مالک خدای د هغوی خدای پاک به هغوی په خپل زور او قدرت سره بچ کړم. “ (۸) کله چې جُمر خپله لور، لورحامه د پیو نه منع کړه، نو هغه بیا اُمیدواره شوه او دوهم زوی یې پېدا شو. (۹) نو مالک خدای هوسیع ته وفرمائیل، ”په هغه باندي ”لوعمی“ یعنې زما قوم نه دے نوم کېږده، ځکه چې بنی اسرائیل زما خلق نه دی او زه د هغوی خدای پاک نه یم.“

د اسرائیل د ملک بیا آبادېدل

١٠) خو يو وخت راتلونکے دے چي بني اسرائيل به د
 سمندر د شگو په شان بي شمېره شي او څوک به يې نه
 شمېرلے شي او نه به يې څوک ناپ کولے شي. نو بيا په هغه
 ځائ کبني چرته چي هغوي ته وئيلے شوي وُو چي، ”تاسو
 زما خلق نه يئ،“ هلته به هغوي ته ووئيلے شي چي، ”تاسو د
 ژوندي ځدائ پاک بچي يئ.“ ١١) د يهوداه او اسرائيل خلق
 به بيا په يو ځائ راغونډ شي او د ځان دپاره به يو مشر
 خوښ کړي. او هغوي به په يو ځائ د جلاوطنۍ نه راواپس
 شي. نو دا به د يزرعيل دپاره يوه لويه ورغ وي.

٢) هغه وخت په خپلو وروڼو باندې ”عمي“ يعنې ”زما
 خلق“ او خپلو خوښو باندې ”رحامه“ يعنې ”چي په چا رحم
 شوے وي“ نومونه کېږدئ.

بي وفا جمر او بي وفا بني اسرائيليان

٢) ”خپله مور اسرائيل ورته ځکه چي هغه زما ښځه نه ده
 او زه د هغې خاوند نه يم. هغې ته ووايئ چي د خپل مخ نه د
 کنجرتوب پرده لرې کړي او هغه خوشبوئي لرې کړي چي د
 هغې سينې څرگندوي.“ ٣) گني زه به هغه داسې برينډه کړم
 لکه څنگه چي د پيدا کېدو په ورغ وه. زه به هغه د وچي او
 شاپړي زمکې په شان کړم او د تندې د لاسه به يې ووژنم. ٤)
 زه به د هغې په بچو رحم نه کوم، ځکه چي هغوي حراميان
 دي. ٥) او د هغوي مور زنا کړې ده، د چا نه چي هغوي
 پيدا دي هغوي ډېر د شرم حرکتونه کړي دي. هغې وئيلي دي
 چي، ”زه به په خپلو عاشقانو پسې لاړه شم، ځکه چي هغوي

ما له خوراک، اوبه، وړی او د لټې جامې، د زيتونو تېل او شراب راکوی. “ (۶) نو زه به هغه د ازغو په بار کېنې راگېره کړم او د هغې په لار کېنې به يو دېوال جوړ کړم، چې د هغې نه خپله لاره ورکه شی. (۷) هغه به په خپلو عاشقانو پسې منډې وهی خو هغه به نه شی ورسېدې. هغه به خپل عاشقان لټوی خو پېدا به يې نه کړی. نو بيا به هغه ووائی، ”زه خپل خاوند له واپس ورځم. مخکېنې زما ژوند د اوس نه ډېر بڼه وو.“ (۸) هغې ته پته نه وه چې زه هغه ذات يم چا چې هغې له غله، مې، د زيتونو تېل او هغه ډېر سره زر او سپين زر ورکړل. خو هغې هغه هر څه بعل بت ته په عبادت کېنې پېش کړل. (۹) نو په دې وجه د لوی په وخت کېنې به زه د هغې نه خپل د فصل او د انگورو د ميو نعمتونه واپس واخلم او کومه وړی او لټه چې ما ورکړې وه چې برېښه نه شی هغه به ترې واخلم. (۱۰) زه به د هغې د عاشقانو په وړاندې د هغې شرم ښکاره کړم او هيڅوک به يې زما نه نه شی بچ کولې. (۱۱) زه به د هغې ټول اخترونه ختم کړم، زه به د هغې مياشتنی او د کال او د سبت د ورځې خوشحالی ختمې کړم او د هغې نور ټول اخترونه به ختم کړم. (۱۲) زه به د هغې د انگورو بوتی او د اينځرو ونې تباه کړم، هغې به وئيل چې دا هغه گټه ده چې ما له خپلو عاشقانو راکړې ده. زه به د هغې باغونه په ځنگل بدل کړم او ځنگلی ځناور به د دې مېوه خوری. (۱۳) زه به هغې له د هغه ورځو په وجه سزا ورکړم کله چې هغې زه هېر کړم او بعل ته به يې خوشبویي سوزولې او والی او کالی به يې واچول او په خپلو عاشقانو پسې به روانه وه. مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د مالک خدای د خپل قوم سره مینه

﴿١٤﴾ خو زه به یو ځل بیا هغه رضا کړم. زه به هغه صحرا ته بوځم، او هلته به ورسره خوږې خبرې وکړم. ﴿١٥﴾ هغې له به د انګورو باغونه بیا ورکړم او د مصیبت وادی نه به د امید دروازه جوړه کړم. هغه به زما هغه شان خبره منی لکه چې په ځوانۍ کېنې یې منله، چې کله د مصر نه راووتله. ﴿١٦﴾ مالک خدای فرمائی، نو په هغه ورځ به ما ته ”خپل خاوند“ ووايي او نور به ما ته ”مالک بعل“ نه وائي. ﴿١٧﴾ ځکه چې زه به د بعل معبودانو نومونه ستا د خولې نه لرې کړم، او بیا به هیڅکله د هغوی د نومونو ذکر ستا په خوله نه وی. ﴿١٨﴾ په هغه وخت کېنې به زه د ټولو ځنګلي ځناورو او د هوا مارغانو سره او په زمکه بنوئېدونکو ځناورو سره یو لوظ وکړم، نو هغوی به زما خلقو ته نقصان نه رسوی. زه به د هغه ملک نه د جنګ ټولې وسلې، ټورې او غشی لرې کړم او زما خلق به په امن او سکون سره ژوند تېروی. ﴿١٩﴾ زه به تا همپشه دپاره خپله بنځه جوړه کړم، او تا ته به صداقت، انصاف، نه ختمېدونکې مینه او رحم وښایم. ﴿٢٠﴾ زه به په وفادارۍ سره تا خپله کړم، او بیا به ته ما وپېژنې چې زه مالک خدای یم. ﴿٢١﴾ مالک خدای فرمائی، په هغه وخت کېنې به زه د آسمان واورم او ورپه یې به پیدا کړم، او آسمان به د زمکې واورې او باران به وه وروم. ﴿٢٢﴾ زمکه به د غلې، انګورو او د زیتونو د ونو واورې او تنده به یې مړه کړی، او دا ټول څیزونه به د یزرعیل وادی ته برکت ورکړی. ﴿٢٣﴾ په هغه وخت کېنې به زه د بنی اسرائیلو یو تخم وکړم او ځان دپاره به یې زرغون کړم. زه به هغه خلقو ته خپل رحم وښایم

په چا چې رحم نه دے شوے، او کوم خلق چې زما قوم نه
 ؤو هغوی ته به زه خپل قوم ووايم، او هغوی به راته خدای
 پاک ووائی.“

حضرت هوسيع او د هغه بې وفا بنځه

۳ ﴿۱﴾ مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”بيا لاړ شه او خپلې

بنځې سره مينه کوه اگر چې هغه د خپل عاشق سره زنا

کوی. ته به د هغې سره هغه شان مينه کوې لکه څنگه مينه

چې زه د بنی اسرائیلو سره کوم، اگر چې هغوی نورو

معبودانو ته اوږېدلی دی او بتانو ته د کشمشو نذرانې پېش

کول خوښوی.“ ﴿۲﴾ نو ما د هغې د مهر دپاره پینځلس د

سپینو زرو سيکې او يو نيم سل کلو اوربشي ورکړې. ﴿۳﴾ ما

هغې ته ووييل چې، ”ته به پېره موده زما په کور کښې

اوسېږې، او په دې دوران کښې به زنا نه کوې او هيچا سره

به جنسي تعلق نه ساتې، ما سره هم نه.“ ﴿۴﴾ او د بنی

اسرائیلو به هم دغسې حال وی. تر پېرې مودې به بادشاهان

او آفسران نه لری، نه به قربانۍ پېش کوی، نه به يې مقدسې

ستنې وی او نه به يې امامان وی، او بتان به هم ورسره نه

وی. ﴿۵﴾ د هغې نه پس به بنی اسرائیلیان راواپس شی او د

مالک خدای خپل خدای پاک او د خپل بادشاه داؤد د اولاد

لټون به کوی. په آخری ورځو کښې به هغوی رپرېدو سره

مالک خدای ته راځی او د هغه برکتونه به حاصلوی.

د بنی اسرائیلو خلاف د مالک خُدائِ الزامونه

۴ ﴿۱﴾ اے بنی اسرائیلو، د مالک خُدائِ کلام واورئ.

مالک خُدائِ د دې مُلک په اوسېدونکو الزام لگوی چې، ”په دې مُلک کېنې نه وفا شته او نه په کېنې مینه شته او دا خلق خپل خُدائِ پاک نه پېژنی. ﴿۲﴾ بسپرې، دروغ، قتلونه، غلاگانې او زناگانې عام شوې دی، او د قتلونو یوه سلسله روانه وی. ﴿۳﴾ او په دې وجه مُلک غمژن دے، او د دې اوسېدونکی به مرگی حال شی. خُنګلی خُناور، مارغان تر دې چې کبان هم مړه کیري.

د مالک خُدائِ په اِمامانو الزام لگول

﴿۴﴾ هسې چا ته گوته مه نيسئ او مه په بل چا د الزام لگولو کوشش کوئ. اے اِمامانو زما گيله ستاسو نه ده. ﴿۵﴾ تاسو په رڼا ورغ تيندکونه خورئ، او ستا پېغمبران هم تاسو سره د شپې تيندکونه خوری. زه به ستاسو مور يعنې بنی اسرائیل تباه کړم. ﴿۶﴾ زما خلق تباه دی ځکه چې هغوی سره صحيح علم نشته. په دې سبب چې تاسو علم رد کړے دے، زه تاسو رد کوم چې تاسو به نور زما اِمامان نه یئ. او لکه چې تاسو د خپل خُدائِ پاک شریعت هېر کړے دے زه به هم ستاسو اولاد له د اِمامانو جوړېدو عزت ورنه کړم. ﴿۷﴾ څومره چې اِمامان زیاتیري نو دومره هغوی زما خلاف گناه کوی. زه به د هغوی عزت په بې عزتی بدل کړم. ﴿۸﴾ هغوی زما د خلقو د گناه نذرانې خوری، هغوی په دې لالچ کېنې وی چې خلق ډېر گناهونه وکړي. ﴿۹﴾ اِمامانو او خلقو سره به یو شان سلوک

کیری، زه به اوس خلقو او امامانو دواړو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکوم. (۱۰) هغوی به خوراک کوی خو بیا به هم اوږی وی. هغوی به لکه د هغه کنجرو په شان وی خو د دې نه به ورته هیڅ نه حاصلیری، ځکه چې هغوی مالک خدای پرېښی دے او نورو معبودانو ته اوږېدلی دی.

د بنی اسرائیلو بُت پرستی

(۱۱) مے که زاره وی او که نوی وی نو دا دواړه زما د خلقو عقل خرابوی. (۱۲) هغوی خپلو د لرگی بُتانو سره مشوره کوی، د هغوی خیال دا وی چې د هغوی امسا هغوی ته د راتلونکی وخت حال وئیلے شی. د هغوی د بُت پرستی شوق هغوی لکه د زناکاره ښځې په غلطه لار روان کړی دی. هغوی زنا کړې ده چې خپل خدای پاک یې پرېښی دے. (۱۳) د غرونو دپاسه هغوی قربانی پېش کوی او هغوی په غرونو د څپړی، چنار او یا بل کوم بوټی لاندې ځکه خوشبویی سوزوی چې د دې سورے پېر ښائسته وی. نو په نتیجه کېښی ستاسو د لوڼو نه به کنجرې جوړې شی او ستاسو انږوریانې به زنا شروع کړی. (۱۴) زه به ستاسو لوڼو له سزا نه ورکوم کله چې هغوی کنجرتوب شروع کوی او نه به ستاسو انږوریانو له سزا ورکوم کله چې هغوی زنا کوی. ځکه چې بنی اسرائیلیان سړی پخپله د کنجرو سره عیاشی کوی کله چې هغوی قربانی پېش کوی. چا رښتیا وئیلی دی چې، ”څوک چې عقل نه لری نو هغه تباہ شی.“ (۱۵) اے بنی اسرائیله، اگر چې ته زنا کوې، خو یهوداه دې داسې گناه نه کوی. په جلجال یا په بیت آون کېښی عبادت مے کوه او نه چې

هلته د ژوندی مالک خدای په نوم قسم وخورئ. (۱۶) د
ضدی سخی په شان بنی اسرائیل ضدی دے. نو بیا مالک
خدای څنگه هغه د څران په لوی مېدان کښې لکه د یو
گپوری په شان وڅروی؟ (۱۷) بنی اسرائیل خپل ځان بتانو ته
حواله کړې دے، هغه پرېږدئ. (۱۸) کله چې هغوی ښه پېر
شراب وڅښی نو هغوی د کنجرو سره په عېش عشرت کښې
پوب شی او د عزت په ځای بې عزتی خوښه کړی. (۱۹)
هغوی به داسې ورک شی لکه چې هوا پي یوسی او هغوی به
د خپلو قربانو په وجه په شرم وشرمېږي.

۵ (۱) ”اے امامانو، دې ته غوږ ونیسئ. اے بنی اسرائیلو
واورئ، اے د شاهي خاندان خلقو توجو وکړئ. عدالت
ستاسو خلاف فېصله کړې ده. ځکه چې تاسو د خلقو دپاره
دام جوړ شوی چې په مصفاه او تبور کښې مو د بتانو
عبادت کړې دے. (۲) او په شیطيم کښې تاسو ژوره کنده
کنستې ده، خو زه به تاسو ټولو له سزا درکوم. (۳) زه بنی
اسرائیل پېر ښه پېژنم، د دې بدی زما نه پټه نه ده. بنی
اسرائیلو کنجرتوب کړې دے چې زه پي پرېښی يم او هغه
ناپاکه دے.“

د هوسيع د بت پرستی خلاف خبرداري ورکول

(۴) د خلقو بد عملونه هغوی ته دا اجازت نه ورکوی چې
خپل خدای پاک ته واپس راوگرځي. ځکه چې د زنا عادت
هغوی په خپل قابو کښې اخستی دی او هغوی مالک خدای
نه پېژني. (۵) د بنی اسرائیلو غرور د هغوی خلاف گواهی

ورکوی. هغوی به د خپلې گناه په وجه راوغورزیری او د
یهوداه خلق به هم ورسره راوغورزیری. (۶) کله چې هغوی
خپلو رمو او څاروو سره د مالک خدای لټون له راځی، نو
هغوی به یې پیدا نه کړی شی ځکه چې هغه دوی پرېښی دی.
(۷) هغوی د مالک خدای سره بې وفایي کړې ده، او
حرامیان بچی یې پیدا کړی دی. نو اوس به نوې میاشت
هغوی سره د جائیداد لوار تېر کړی.

د اسرائیل او یهوداه په مینځ کښې جنگ

(۸) په جبعه کښې د جنگ دپاره بیگلې وغږوئ. په راما کښې
د خبرداری دپاره آواز وکړئ. په بیت آون کښې جنگی نعره
ووهئ. اے بنیامینیانو، تاسو مخکښې شی مونږ درېسې یو.
(۹) د عدالت ورځ راروانه ده او د اسرائیل ملک به تباہ شی.

اے بنی اسرائیلو، زه دا اعلان کوم چې داسې به ضرور
کیري. (۱۰) مالک خدای فرمائی، ”د یهوداه آفسران داسې دی
څوک چې د زمکې حدود زیاتولو دپاره پولې بې ځایه کوی. نو
زه به خپله غصه په هغوی باندې لکه د سپلاب په شان نازل
کړم. (۱۱) په اسرائیل به ظلم وشي او زما د فېصلې لاندې به
چڅنی شی، ځکه چې هغه به په شوق د بې کاره بتانو عبادت
کولو. (۱۲) زه به اسرائیل داسې تباہ کړم لکه چې چینجی

وړی خوری. او یهوداه به لکه د سخا ډډ لرگی په شان
کمزورې کړم. (۱۳) کله چې اسرائیل خپله بیماری او یهوداه
خپل زخمونه ولیدل، نو اسرائیل لارل چې د اسور د لوی
بادشاه نه مدد وغواړی، خو هغه نه دوی ته شفا ورکولې
شوه او نه یې د دوی د زخمونو علاج کولې شو. (۱۴) زه به

په اسرائیل باندې لکه د ازمری په شان او په یهوداه باندې لکه د تکره ازمری په شان حمله وکړم. زه به په خپله هغوی ټوکړې ټوکړې کړم، زه به هغوی راکاږم او هیڅ څوک به یې رانه خلاصولې نه شي. (۱۵) زه به بیا خپل ځای ته راواپس شم، ترڅو چې هغوی خپله ملامتیا ومني او ما ته راوگرځي. او چې کله په هغوی مصیبت راشي نو هغوی به زما سخت تلاش شروع کړي.

توبه ویستل

۶ (۱) ”راځئ، چې مالک خدای ته راوگرځو. هغه مونږ تیکه تیکه کړی یو، خو اوس به هغه مونږ له شفا راکوی. هغه مونږ زخمی کړی یو، خو اوس به هغه زمونږ د زخمونو مرهم پټی کوی. (۲) په ډېر لږ وخت کبني به هغه مونږ بحال کړي او په لږ وخت کبني به شفا راکړي او داسې به مونږ د هغه په حضور کبني ژوند تېروو. (۳) راځئ چې هغه وپېژنو، راځئ چې پوره کوشش وکړو چې مالک خدای بښه وپېژنو. هغه به یقیناً مونږ له داسې راځي لکه څنگه چې هر سحر نمر راخېژي، لکه څنگه چې د ژمي باران ورېږي، لکه څنگه چې د سپرلي باران زمکه اوبه کوی.“ (۴) مالک خدای فرمائي، ”اے اسرائیله او یهوداه، زه تاسو سره څه وکړم؟ ستاسو مینه ما سره لکه د سحر د دوند په شان زر ختمه شي او لکه د سحر د پرځي په شان زر والوځي. (۵) نو دا ځکه ما د خپلو پېغمبرانو په لاس تاسو ټوټې ټوټې کړي، او د خپلي خولې په کلام مې تاسو ووژلي. زما د انصاف رڼا لکه د نمر

راخېڙی. (۶) زه غواړم چې تاسو وفاداری وښایئ نه چې قربانی وکړئ. ستاسو د سوزېدونکو نذرانو نه زیات زه غواړم چې تاسو ما وپېژنئ. (۷) خو په آدم نومې ښار کېښې تاسو لوظ مات کړو او هلته مو ما سره بې وفایي وکړه. (۸) جلعاد ښار د بدعملو نه ډک دے، هر طرف ته د وینې داغونه دی. (۹) امامان د ډاکوانو د هغه قبیلې په شان دی چې هغوی د چا د لوټ کولو دپاره غلی ناست وی. هغوی د شکم په لاره باندې قتلونه کوی، او هر قسم گناه کوی. (۱۰) ما په اسرائیلو کېښې پېر بد بد کارونه لیدلی دی. زما خلقو د بتانو د عبادت په وجه خپل ځانونه ناپاکه کړی دی چې زناکاری ده. (۱۱) اے د یهوداه خلقو، ما ستاسو د سزا وخت هم مقرر کړے دے، اگر چې ما غوښتل چې هغوی بحال کړم.

۷ (۱) ”کله چې زه اسرائیلو له شفا ورکول غواړم نو د دوی گناه راته څرگنده شی او د سامریه بدکاری راته ښکاره شی. ځکه چې هغوی د چل کارونه کوی، غله کورونو ته وراوړی او غلاگانې کوی، او ډاکوان په لارو کېښې خلق لوټ کوی. (۲) هغوی د دې نه ناخبره دی چې ما ته د هغوی ټول بد عملونه یاد دی. د هغوی گناهونه په هر ځای کېښې څرگند دی، دا ټول ما ته ښکاری.

په محل کېښې سازش جوړېدل

(۳) هغوی په خپلو بدو منصوبو بادشاه خوشحالوی، او په دروغو وئیلو باندې آفسران خوشحالوی. (۴) هغوی ټول زناکاران دی. هغوی لکه د سور کړے شوی تنور په شان دی

چې دومره گرم وی چې د نانباڼی د لاس وروپو ضرورت ورته نه وی. که هغه اوږه واغږی او هغه خمبیره شی نو بیا هم تنور دومره گرم وی چې روتی به پرې پخې شی. (۵) په شاهي جشن کبني افسران په میو ځان نشه کړی، او مسخره کوونکو له لاس ورکوی. (۶) د هغوی زړونه لکه د تنور په شان د خپلو بدو منصوبو په وجه سوزی. د هغوی غصه ټوله شپه بې لمبو سوزی او په سحر کبني لکه د اور لمبې وکړی. (۷) هغوی ټول لکه د تنور لمبه دی او خپل حکمرانان لوار تپړوی. د هغوی ټول بادشاهان راپرېوتل، خو یو هم ما ته دُعا نه کوی.

بنی اسرائیل او نور قومونه

(۸) بنی اسرائیل خپل ځان لکه د اوږو په شان نورو قومونو سره اغږلې دے. بنی اسرائیل لکه د هغه روتی په شان دے چې صرف یو مخ یې پوخ شوے وی. (۹) د پردی مُلک خلق د هغه طاقت خوری خو هغه ته د دې پته نشته، د هغه سر د سپینو وېستو نه پک دے خو هغه ته د دې پته نشته. (۱۰) د بنی اسرائیل غرور د هغه خلاف گواهی ورکوی، خو بیا هم هغوی مالک خدای خپل خدای پاک ته نه راگرځی. د دې هر څه باوجود هغوی د هغه د لتون نه انکار کوی. (۱۱) بنی اسرائیل د کم عقلي گوگوستکې په شان دی چې په آسانه دوکه کیږی. اول یې مصر د مدد دپاره راوغوښتو او بیا یې د پناه دپاره اسور ته ورمندې کړه. (۱۲) خو چې کله هغوی الوخی رالوخی نو زه به پرې خپل جال ورلږه کړم او د هوا د مارغانو په شان به یې ښکته راکوز کړم. د هغوی د بدعملی په

وجه به زه سزا ورکړم. (۱۳) په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی زما نه تښتېدلی دی. هغوی تباہ دی، ځکه چې هغوی زما خلاف سرکشی کړې ده. ما غوښتل چې هغوی بچ کړم، خو هغوی زما خلاف دروغ وئیلی دی. (۱۴) هغوی د زړه د اخلاصه ما ته سوال نه دے کړے، خو هغوی د پرېشانی نه په خپلو کټونو کښې ژړاگانې کوی. هغوی د غلې یا د میو حاصلولو دپاره معبودانو ته خپل ځانونه غوڅوی، خو هغوی زما خلاف بغاوت کوی. (۱۵) اگر چې هم ما د هغوی تربیت وکړو او مضبوط مې کړل، خو هغوی زما خلاف بدې منصوبې جوړوی. (۱۶) هغوی د خدای تعالیٰ نه بغېر هر خوا گوری. هغوی د کږې لیندې په شان نا اعتباره دی. د هغوی آفسران به د خپلې سپکې خولې د لاسه په توره مړه شی او مصریان به په هغوی پورې خندا کوی.

د بُت پرستی په وجه مالک خدای بنی اسرائیل رد کړل

۸ (۱) ”د خبرداری دپاره بیگل وغږوئ. دشمنان د تپوس په شان د مالک خدای په کور راغوټه کیږی، ځکه چې هغوی ما سره لوظ مات کړے دے او زما د شریعت خلاف ورزی یې کړې ده. (۲) اوس بنی اسرائیل ما ته منت زاری کوی چې، زمونږ مدد وکړه ځکه چې ته زمونږ خدای پاک یې. (۳) خو بنی اسرائیلو هغه څه رد کړی دی څه چې ښه دی، نو دشمن به هغه پسې وی. (۴) هغوی زما د اجازت نه بغېر بادشاهان جوړ کړل، هغوی زما د رضا نه بغېر مشران مقرر کړل.

هغوی د خپلو سرو زرو او سپینو زرو نه بُتان جوړ کړی دی
 او په ځان یې پخپله تباهی راوستې ده. (۵) اے سامریې. ما
 ستا دا سخه بُت رد کړې دے. زما غصه ستا خلاف ده،
 تاسو د صفا کېدو قابل نه یئ ترڅو پورې به ستاسو دا حالت
 جاری وی؟ (۶) اے بنی اسرائیل، ته چې د کوم بُت عبادت
 کوې دا یو کسبگر جوړ کړې دے، دا خدای پاک نه دے. په
 سامریه کېنې سخه بُت به ټوټې ټوټې شی. (۷) هغوی د هوا
 تخم گری، او د طوفان فصل به رېی. د غلې فصل ولاړ دے
 خو وږی په کېنې نه بښکاری نو د خوراک مِلاوېدو په کېنې
 څه امکان نشته. خو که څه غله په کېنې وی هم، نو د پردی
 مُلک خلق به یې وخورى. (۸) بنی اسرائیل لوار تېر کړې
 شوی دی. اوس هغوی په نورو قومونو کېنې خواره شوی دی
 او د بېکاره لوبښی په شان پراته دی. (۹) هغوی اسوریانو له
 د مدد دپاره تلی دی، لکه څنگه چې یوې ځنگلی خرې وار
 راوړې وی. دغسې بنی اسرائیل لکه د کنجرې خپل ځان په
 عاشقانو خرڅ کړې دے. (۱۰) اگر چې دوی خپل ځان په
 ډېرو قومونو خرڅ کړې دے، خو اوس به زه هغوی یو ځای
 ته راغونډ کړم او سزا به ورکړم. د هغوی بادشاه او
 شهزادگان به زر د جزیې لاندې په لږزان شی. (۱۱) اگر چې
 بنی اسرائیل د گناه د لرې کولو دپاره ډیرې قربانگاه جوړې
 کړې دی، خو هم دغه قربانگاه د هغوی دپاره د گناه ځایونه
 شول. (۱۲) اگر چې ما هغوی دپاره خپل شریعت ډېر تشریح
 کړو، خو هغوی ځان داسې ناغرضه کړو لکه چې دا شریعت
 هېو د هغوی دپاره نه وی. (۱۳) هغوی ما ته قربانۍ پېش کوی
 او د قربانۍ غوښې خوری. خو زه، مالک خدای د هغوی نه
 رضا نه یم، ما ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته

ورکرم، او هغوی به مصر ته واپس ځی. (۱۴) بنی اسرائیلو خپل خالق هېر کړې دے او شاهي محلونه یې جوړ کړي دي، او يهوداه د پخو دېوالونو پېر بناړونه جوړ کړي دي. خو زه به د هغوی په بناړونو اور نازل کړم او هغه به د هغوی محلونه وسوزوي.“

د حضرت هوسيع د بنی اسرائیلو د سزا اعلان کول

۹ (۱) اے بنی اسرائیلو، د نورو قومونو په شان خوشحالی مه کوئ. تاسو د خپل خدای پاک نه اوږدلی یئ او د هغه سره مو بې وفایي کړې ده. تاسو خپل ځانونه لکه د کنجرو په شان خرڅوئ او په هر درمند کبني د نورو معبودانو عبادت کوئ. (۲) خو اوس به ستاسو د خوراک دپاره غله کافی نه وي او نه به درسره دومره انگور وي چې مے ترېنه وباسئ. (۳) بنی اسرائیلیان به د مالک خدای په ملک کبني نه پاتې کيږي، بلکې هغوی به مصر ته واپس ځي او د اسور په ملک کبني به حرام څيزونه خوري. (۴) هغوی به مالک خدای ته نه د میو نذرانې وړاندې کړي شی او نه به یې په قربانیانو رضا کړي شی. د هغوی د نذرانو روتی به د ماتم کونکو د روتی په شان وی یعنی څوک هم چې دغه روتی خوری نو هغه به ناپاک شی. په دې به هغوی صرف خپله لوږه ختموی، خو د مالک خدای کور ته به د نذرانې په توگه نه شی وړلې. (۵) تاسو به د اختر په ورځ څه کوئ، د مالک خدای اختر به څنگه کوئ؟ (۶) گورئ که هغوی د تباهی نه وتبستی هم، نو مصر به هغوی رایوځای کړي، او میمفس به یې بنځ کړي. د

هغوی د سپینو زرو خزانې به په لوخو کبني ورکې شي، او د هغوی په کورونو کبني به د ازغو بوتی راوتوکیری. (۷) نو د سزا وخت راغلی دی، د حساب کتاب وخت رارسېدلې دی. بنی اسرائیل دې ځان پوهه کړی. تاسو وایئ چې، ”دا پېغمبر کم عقل دی. دا د روح والا بنده پاگل دی.“ نو ځکه څومره چې ستاسو گناه غټه ده نو دومره ستاسو نفرت هم زیات دی. (۸) پېغمبر د خدای پاک د طرف نه د بنی اسرائیل محافظ دی. خو چې چرته هم هغه ځی نو هلته د هغه د راگېرولو دپاره دام خور وی، بلکې د خدای پاک په کور کبني هم د هغه نه نفرت کیری. (۹) هغوی په خپله بد عملی کبني دومره ککړ شوی دی لکه چې هغوی ډېره موده مخکبني په جبهه کبني په بد عملی کبني ککړ شوی ؤو. خدای پاک ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړی.

د بنی اسرائیلو گناه او د هغې سزا

(۱۰) مالک خدای فرمائی، ”کله چې ما اول ځل بنی اسرائیل ولیدل، نو دا داسې ؤو لکه چې په صحرا کبني انکور ومومی. ما ستاسو پلار نیکه داسې ولیدل لکه چې د موسم وپرومبی پاخه شوی اینځر مې لیدلی وی. خو کله چې هغوی د فعور غره ته راغلل، نو هلته هغوی خپل ځانونه شرمناک بعل بت ته وقف کړل. نو داسې چې هغوی څه سره مینه وکړه نو د هغې په شان پلټ شول. (۱۱) د بنی اسرائیل شان او شوکت به د مارغه په شان والوځی او د هغوی به نور بچی نه پېدا کیری او نه به یې بنځې امیدواره کیری او نه به یې اولاد په خپته کیری. (۱۲) خو که د هغوی بچی پېدا هم شي، نو زه به

یې ترې نه واخلم او یو به هم ژوندې پرې نه ېدم. په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی به زه پرېدم. (۱۳) ما وکتل چې بنی اسرائیل د صور په شان بنائسته شول. خو اوس به بنی اسرائیل خپل اولاد حلالولو دپاره رابهر کړی. (۱۴) اے مالک خدایه، زه ستا نه د دې خلقو دپاره څه سوال وکړم؟ د هغوی بنځې شنډې کړه. او د هغوی په سینو کبني پئ اوچ کړه.

د مالک خدای د بنی اسرائیلو عدالت کول

(۱۵) مالک خدای فرمائی، ”د هغوی ټول بد عملونه په جلجال کبني شروع شول. نو هلته مې د هغوی نه نفرت شروع کړو او د هغوی د بد عملی په وجه به زه هغوی د خپل ملک نه وشړم. زه به د هغوی سره نوره مینه نه کوم، د هغوی ټول آفسران سرکشه دی. (۱۶) بنی اسرائیل وهلې شوی دی، د هغوی جرړې اوچې شوې دی او هیڅ مېوه به نه نیسی. خو که د هغوی بچی پیدا هم شی، نو زه به د هغوی گران اولاد ووژنم.“

د پیغمبر بنی اسرائیلو له خبردارۍ ورکول

(۱۷) زما خدای پاک به هغوی رد کړی، ځکه چې هغوی ورته غوږ نه نیولو او هغوی به په قومونو کبني در په در گرځی.

۱۰ (۱) بنی اسرائیل د انگورو زرخیزه بوټې وو چې ښه کافی مېوه به یې نیوله. خو څومره چې یې مېوه زیاتېده نو دومره پېرې به یې د بتانو قربان گاه جوړولې. څومره چې د

هغوی مُلک ترقی کوله نو دومره یې د بُتانو مخصوص ستنې
 بنائسته کولې. (۲) د چا زپونه چې د دوکې نه پک دی نو
 هغوی ته خو به د خپلو گناهونو سزا ملاویری. خدای پاک به
 د هغوی قربان گاه وړانې کړی او د هغوی مقدسې ستنې به
 ټوټې ټوټې کړی. (۳) نو خلق به پېر زر دا خبره وکړی چې،
 ”زمونږ بادشاه ځکه نشته چې مونږ د مالک خدای نه نه
 یرېدو. خو که بادشاه وې هم، نو هغه زمونږ دپاره څه کوله
 شول؟“ (۴) هغوی لافي کوی، د دروغو قسمونه خوری او
 تشې وعدې کوی. د هغوی انصاف د هغه زهرژن بوټو په
 شان دې چې د تخم دپاره تیار پتی کبني پخپله رازرغون شی.
 (۵) د سامریه ښار اوسېدونکی د یرې نه رېږدی چې په
 بیت آون کبني به د سخی بُت سره څه کبړی. د دې خلق به د
 دې دپاره ژړا کوی، او د دې امامان به د دې شان او شوکت
 یادوی او ماتم به کوی، ځکه چې دا به د دوی نه بل مُلک ته
 یورلې شی. (۶) هغه بُت به اسور ته یورلې شی چې عظیم
 بادشاه ته په محصُول کبني پېش کړې شی. بنی اسرائیل به
 بې عزته شی او ویه شرمیږی ځکه چې هغوی په دې بُت باندې
 یقین کولو. (۷) سامریه او د هغې بادشاه به داسې یورلې
 شی لکه چې د اوبو دپاسه د لرگی یوه ټوکړه وی. (۸) د آون
 علاقائی عبادتخانی به تباہ شی چرته چې بنی اسرائیلو گناه
 کوله. د هغوی په قربان گاهو باندې به وابنه او ازغی راشنه
 شی. نو خلق به غرونو ته چغې وهی چې، ”مونږ پت کړه.“ او
 غونډو ته به چغې وهی چې، ”په مونږ راپرېوځه.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د عدالت اعلان

٩ مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلہ، د ہغه وخت نہ چي تا په جبعه کبني گناه کوله تر اوسه پورې هم هغه شان گناه کوې. نو وې دا مناسبه نه وه چې په دغه بدعملو په جبعه کبني جنگ راغلو؟ (١٠) نو اوس چې کله زما مرضی وی زه به تاسو له سزا درکړم. قومونه به ستاسو خلاف راجمع شی کله چې تاسو ته ستاسو د گناهونو سزا دوه چنده ملاو شی. (١١) اسرائیل یو تربیت یافته سخه دے او بنه په شوق غنم غوبل کوی. خو بیا ما په خپله د دې په بنائسته خپت د سخت محنت دپاره جغ کېښودو. ما یهوداه یوې کولو ته جوړ کړے دے او اسرائیل به دا په خپله ماله کړی. (١٢) ما ورته ووئیل چې، د صداقت بنه تخم وگره نو د مینې فصل به وربیې. د خپلو زړونو سخته زمکه یوه وکړئ ځکه چې اوس د مالک خدای د لټون وخت دے چې هغه راشی او په تاسو د صداقت باران ورووی. (١٣) خو تا بدعملی وگرله او د بې انصافی فصل دې وربلو. تا د دوکې مېوه خوړلې ده. ځکه چې تا په خپلو جنگی گاپو او په خپلو بې شمېره فوجیانو اعتبار کولو. (١٤) نو ځکه به ستا په خلقو جنگ راشی او ستاسو ټولې قلعي به تباہ شی. دا به هم هغه شان وی لکه څنگه چې شلمن بادشاه بیت اریل په جنگ کبني تباہ کړو او میندې یې سره د هغوی د بچو زمکې له راوویشتلې. (١٥) نو اے د بیت ایل خلقو، تاسو سره به هم داسې کار کړی، ځکه چې ستاسو بدعملی د حد نه زیاته ده. څنگه چې د عدالت ورغ شروع شی، نو د اسرائیل بادشاه به تباہ او برباد شی.“

د خدائ پاک د خپلو سرکشه خلقو سره مينه

۱۱

﴿۱﴾ مالک خدائ فرمائی، ”کله چې بنی اسرائیل د

وړوکی ماشوم په شان وو، نو مينه مې ورسره کوله، او ما

خپل زوی د مصر نه راوبللو. ﴿۲﴾ خو چې څومره ما ورته

آوازونه کول، نو هغه هومره زما نه لرې کېدو. زما خلقو د

بعل بتانو ته قربانۍ پېش کړې، او بتانو ته يې خوشبویۍ

سوزولې. ﴿۳﴾ ما پخپله بنی اسرائیل ته د گرځېدو چل

وښودلو، ما د هغه لاس نيولې وو او د هغه رهنمائی مې

کوله، خو هغه ته پته نه لگېده او نه يې پرواه ساتله چې هغه

زه وم چې د هغه خيال مې ساتلو. ﴿۴﴾ ما بنی اسرائیل د

خپلې مينې او رحم رسی سره ځان ته رانزدې کړو. ما د هغه

د څپ نه جغ اوچت کړو، او زه په خپله ورته شوم او

خوراک مې ورکړو. ﴿۵﴾ خو هغوی به مصر ته واپس شی او

د اسور بادشاه به په هغوی حکومت کوی، ځکه چې هغوی

ما ته د راگرځېدو نه انکار کړې دې. ﴿۶﴾ د هغوی په

ښارونو کېنې به جنگ کوی او د ښار دروازې به يې ماتې

کړې. هغوی به د خپلو غلطو منصوبو له وجې تباه کړې.

﴿۷﴾ زما خلقو کلکه فېصله کړې ده چې ما پرېږدی. هغوی په

خوله خو ما ته حق تعالی وائی خو زه به هغوی بچ نه کړم.

﴿۸﴾ اے بنی اسرائیل، زه تا څنگه پرېښودې شم؟ زه تا

څنگه دشمن ته حواله کولې شم؟ زه تا څنگه لکه د ادمه

نورو ته حواله کولې شم؟ يا دې د ضبوتيم په شان څنگه تباه

کولې شم؟ زما اراده سراسر بدله شوه. ځکه چې زما

بې مثاله مينه ستا دپاره راوچته شوه. ﴿۹﴾ زه به تا له په غصه

کېنې سزا نه درکوم، زه به بنی اسرائیل بيا نه تباه کوم. ځکه

چې زه بنی آدم نه یم بلکې خدای پاک یم. زه مقدس ذات یم او ستاسو په مینځ کښې استوگنه کوم. زه به بیا په غضب کښې نه راځم. (۱۰) کله چې زه د خپلو خلقو په دشمنانو د ازمری په شان وغورېږم نو زما خلق به په ما پسې راروان شی. هغوی به د نمرپرېواته طرف نه په منډه منډه راشی. (۱۱) هغوی به په یرې او رېږدېدو سره د مارغانو په شان د مصر نه راشی او د اسور نه به د گوگوشکو په شان واپس راشی. زه به هغوی خپلو کورونو ته واپس راولم. ما، مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د اسرائیل او د یهوداه د خلقو بدی بیانېدل

(۱۲) اسرائیل زه په دروغو سره رانیولې یم، او دوکې سره یې زما محاصره کړې ده. خو یهوداه تر اوسه پورې د خدای پاک فرمانبردار دے، او مقدس ذات سره وفادار دے.

۱۲ (۱) بنی اسرائیل چې ټوله ورځ هر کار هم کوی نو هغه بې فائدي وی. دوکه او ظلم زیاتې په هغوی کښې زیاتېږی. د اسور سره د معاهدې باوجود خو بیا هم مصر ته د زیتونو تېل لېږی. (۲) مالک خدای به په عدالت کښې یهوداه سره هم جنگیږی. هغه به بنی اسرائیل له د هغه د عمل په مطابق سزا ورکوی او هغه ته به د خپل عمل بدله

ملاوېږی. (۳) یعقوب هم د مور په خېټه کښې خپل ورور د پوندې نه ونيوو او کله چې بالغ شو، نو هغه خدای پاک سره جگړه وکړه، (۴) هغه د یوې فرېستي خلاف جنگ وکړو او جنگ یې وگټلو. هغه وژړل او د برکت سوال یې وکړو. په

بيت ايل کبني خدائ پاک هغه ته څرگند شو او کلام يې ورسره وکړو. (٥) مالک خدائ رب الافواج، مالک خدائ د هغه نوم دے. (٦) نو اوس خپل خدائ پاک ته راوگرځئ. د هغه مينه او انصاف قائم ساتئ او همپشه د هغه نه په اُميد کبني اوسئ.

د بغاوت لوی تاريخ

(٧) بني اسرائيل هغه تاجران دی چې په لاس کبني يې د بې ايماني تله وی او د دوکې کولو سره مينه کوی. (٨) بني اسرائيل وائی، ”زه پېر مالداره يم، زه دولت مند شوے يم. هيڅوک به دا ثابته نه کړی چې په دې ټول مال حال حاصلولو کبني زما نه څه قصور يا گناه شوې ده.“ (٩) خو زه، مالک خدائ ستاسو هغه خدائ پاک يم چې چا د مصر نه راوويستلی، زه به يو ځل بيا تاسو د پخوا په شان په خپمو کبني اوسوم لکه چې هر کال د جونگرو په اختر کبني اوسېږئ. (١٠) ما د پېغمبرانو سره کلام وکړو او ما پخپله پيرې رويانگانې څرگندې کړې او د پېغمبرانو په ذريعه مې درته تعبير کړې. (١١) خو په جلعاد کبني د بتانو عبادت کيږی او څوک چې د هغوی عبادت کوی هغوی د هيڅ کار نه دی. او په جلجال کبني هم هغوی غويان قرباني کوی خو د هغوی د قربانو د ځايونو نه د کايو پيری جوړ شوی دی لکه څنگه چې د يوه شوی پتي په غاړه کبني د کايو پيری پراته وی. (١٢) يعقوب آرام وطن ته وتبستېدو، هلته هغه د بنځې حاصلولو دپاره خدمت وکړو، د هغې په عوض کبني هغه گډې څرولې. (١٣) خو بيا مالک خدائ د يو پېغمبر په وسيله

بني اسرائيل د مصر نه رابهر ڪرل او د يو پيغمبر په ذريعه پي
 د هغه خيال وساتلو. (۱۴) خو بني اسرائيل مالڪ خدائ
 سخت غصه ڪري ڏي، هغه چي ڪومه وينه تويه ڪري ده
 اوس به ورسره د هغي حساب ڪيري، هغه چي د مالڪ خدائ
 توهين ڪري ڏي د هغي مناسبه سزا به ورڪوي.

د بني اسرائيلو سره آخري عدالت ڪيڊل

۱۳ (۱) ستاسو مشرانو به چي ڪله هم خبري ڪولي نو ٿول
 اسرائيليان به رپرڊيڊل، ڪه ڇه هم چي دوي اهم خلق وو بلڪي
 بعل ته په عبادت ڪولو سره پي گناه وڪره او په دي ڪولو سره
 هغوي خپله تباهي يقيني ڪره. (۲) اوس هغوي گناه ڪولو
 ڪبني اضافه ڪوي او خپلو ڄانونو ڊپاره د سپينو زرو نه بتان
 جوڙوي. بيا چي انسان د خپلو لاسونو مهارت سره ڪوم بتان
 جوڙ ڪري وو نو هم هغه بتانو ته وائي چي، ”دي ته قرباني
 پيش ڪري. او دا د سخي بت بڻڪل ڪري.“ (۳) نو ڇڪه دا
 خلق به د سحر د ڏهند په شان عارضی وي او د سحر په نمر
 ڪبني د زر ختمبدونڪي پرڇي په شان وي. هغوي به د هغه
 بوسو په شان وي چي هوا پي د درمند نه وڙي، هغوي به د
 انگيٽي د لوڙي په شان وي. (۴) خو زه مالڪ خدائ ستاسو
 خدائ پاڪ يم، چا چي تاسو د مصر نه راوويستلي. زما نه
 بغير بل خدائ مه مني ڇڪه چي زما نه بغير بل خلاصونڪي
 نشته. (۵) ما په صحرا ڪبني ستاسو خيال ساتلي ڏي په
 هغه اوچ بيابان ڪبني چرته چي هيڃ اوبه نه وڙي. (۶) خو ڪله
 چي تاسو په خپته بڻه ماره شوئ نو تاسو مغروره شوئ او

زۀ مو هېر کړم. (۷) نو زۀ به اوس په تاسو باندې لکه د

ازمري په شان حمله وکړم. د پړانگ په شان به زۀ تاسو ته په

لار کښې پټ ناست يم. (۸) زۀ به په تاسو باندې لکه د هغه

مېلو په شان حمله وکړم چې بچي ترېنه پټ کړي شوي وي

او ستاسو سينه به وشلوم. لکه د ازمري به مو لوار تېر کړم

او لکه د يو ځنگلي ځناور به مو ټوټې ټوټې کړم. (۹) اې بني

اسرائيله، زۀ تاسو تباہ کوم، ځکه چې تاسو زما خلاف يئ، نو

څوک به ستاسو مدد کوي؟ (۱۰) اوس ستا بادشاه چرته دې

چې هغه ستا ټولو بښارونو ته راشي او تا بچ کړي؟ او ستا هغه

مشران چرته دي چې تا به غوښتل، او وئيل به دې چې ما له

بادشاه او آفسران راکړه. (۱۱) ما په خپله غصه کښې تاسو له

بادشاهان درکړي دي او په قهر کښې مې درنه اخستي دي.

(۱۲) د بني اسرائيلو گناهونه او جرمونه ليکلې شوي دي او د

حساب دپاره دا محفوظ پراته دي. (۱۳) د ماشوم د پېدا کېدو

درد شروع شوي دي خو هغه ماشوم ناپوهه دې، او نه

غواړي چې د مور د خېټې نه راوځي. (۱۴) زۀ ولې فديـه

ورکړم او هغوي د عالم ارواح نه آزاد کړم؟ زۀ هغوي د مرگ

د پنډې نه ولې خلاص کړم؟ اې مرگه، ستا د طاقت هغه

لشه څه شوه؟ اې عالم ارواح ستا بربادي څه شوه؟ هغې نه

کار واخـله ځکه چې زۀ به رحم نه کوم. (۱۵) که څه هم بني

اسرائيل د لوڅو د پانو په شان راشنه کېږي، نو زۀ به نمرخاته

طرف نه يوه گرمه هوا راولېږم او هغه هوا به د هغوي کوهي

او چيني اوچې کړي. دا به د ځان سره ټول قيمتي څيزونه

يوسي. (۱۶) سامريه به د خپل قصور سزا برداشت کوي،

ځکه چې هغې زما خلاف سرکشي کړې ده. د سامريه خلق

به په جنگ کښې مړه شي، د هغوي ماشومان به په زمکه

راو غورزولے شی او د هغوی د امیدوارو بنخو خپتی به
وخیرلے شی.

د حضرت هوسیع بنی اسرائیلو ته منت کول

۱۴ (۱) اے بنی اسرائیله، مالک خدای خپل خدای پاک
ته راوگرخه، ولې چې ستا گناهونه ستا د راغورزېدو سبب
جوړ شوی دی. (۲) مالک خدای ته راوگرخی او د خپلو
گناهونو اقرار وکړی، او هغه ته ووايي، ”زمونږ ټول گناهونه
معاف کړه او رحم وکړه او مونږ قبول کړه چې مونږ ستا ثناء
صفت سره تا ته قربانی پېش کړو. (۳) اسور مونږ نه شی بچ
کولې او نه مو جنگی آسونه حفاظت کولې شی. مونږ چې
کوم بتان جوړ کړی دی هغې ته به هیڅکله نه وایو چې تاسو
زمونږ معبودان یئ. ځکه چې صرف هم ته، مالک خدای په
یتیم باندې رحم کوې.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د نوی ژوند

وعدده

(۴) بیا مالک خدای فرمائی، ”زه به د هغوی بې وفائی ختمه
کړم او شفا به ورکړم. زه به د زړه د اخلاصه د هغوی سره
مینه کوم، زه هغوی ته نور غصه نه یم. (۵) زه به د بنی
اسرائیل دپاره د پرځې په شان یم. زه به هغوی لکه د نیلوفر
گل و گلزار کړم، د لبنان د دیار د ونو په شان به یې جرړې
مضبوطې وی. (۶) د هغې خانگې به خورې شی لکه د زیتون
د بنائسته ونو په شان. د هغې خوشبو به د لبنان د دیار د ونو

په شان وی. (۷) زما خلق به یو ځل بیا زما د سورې لاندې اوسېږی. هغوی به لکه د غلې په شان لوی شی، او د انګورو د بوټی په شان به ګلونه نیسی. د هغوی مشهورتیا به د لبنان د میو په شان وی. (۸) اے بنی اسرائیله، د بُتانو نه ځان لرې ساته. هغه زه یم چې ستاسو د دُعاګانو جواب درکوم او ستاسو خیال ساتم. زه د هغه ونې په شان یم چې همپشه شنه وی، ستاسو ټولې مېوې زما د طرف نه دی.“

آخری خبره

(۹) هر څوک چې هوسیار وی نو هغه دې په دې خبرو باندې پوهه شی او په خپلو زړونو کېنې دې ځای ورکړی. د مالک خدای لارې صحیح دی او صادقان خلق په دې روان وی، خو سرکشه به په دې لارو تیندک وخورى او وبه غورزیږی.